

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 47.

Syvende Session.

21de Møde.

Løverdagen den 5te Januar.

(Fortsat.)

C. N. S. Hansen: Det har naturligvis ikke været min Tanke ved nærværende Lovforslag at gjøre noget som helst Indgreb i Trediemands Ret. Jeg har anseet det for en Umulighed, at nogen Eiendomsbesidder kunde udtræde af den almindelige Assuranceforening og melde sig ind i en anden, uden at have Panthavernes Samtykke dertil, og lad nu end være, at man ikke kan overbevise sig om, hvorvidt ogsaa alle Panthavere have givet deres Samtykke, uden at der medbringes en saadan Attest, som Forordningen af 1792 foreskriver, saa synes det dog ikke, at der medføres nogen som helst Risiko for vedkommende Panthavere, da den ene Assuranceforening maa ansees for lige saa betryggende som den anden, eftersom den nye Assuranceforening ikke bliver dannet, uden at den af Regjeringen er anerkjendt „som betryggende for Umyndiges og offentlige Stiftelses Midler“. Jeg synes derfor, at den Betænkelighed, som den ærede Minister har omtalt, kunde hæves ved en Tilføielse af, at vedkommende Panthavere skulde have givet deres Samtykke.

Justitsministeren: Ja, det er naturligt, at, naar Panthaveren giver sit Samtykke, saa bortfalder den Betænkelighed, jeg i saa Henseende har ved det indbragte Lovforslag, men det forekommer mig, at, naar en saadan Fordring gjøres, vil den ærede Forslagsstiller ikke naae det, som han tilsigter ved sit For-

slag, som jo netop er at undgaae en udtrykkelig Erklæring fra Panthaveren. Jeg maa derhos tilføie, at jeg saa meget mindre finder Anledning til en Lov som den her foreslaaede, som jeg aldeles Intet vilde have imod, om den ærede Forslagsstiller indbragte et Lovforslag, der gik ud paa, at der f. Ex. kun blev erlagt $\frac{1}{10}$ eller $\frac{1}{12}$ Deel af det Salair, der nu skal erlægges for en saadan Attest som den, der efter Forordningen af 1792 fordres, for at kunne udtræde af det almindelige Brandforsikringselskab. Derved vilde denne Hindring for Oprettelsen af private Brandforsikringsforeninger bringes ned til at blive en meget ubetydelig Udgift eengang for Alle.

L. C. Larsen: Jeg maa, ligesom den ærede Minister, finde megen Betænkelighed ved dette Lovforslag. Det antyder ikke, hvad den ærede Forslagsstiller senere har sagt var hans Mening, at Panthavernes Samtykke skal tilveiebringes; saadant Samtykke vil nu vistnok meget vanskeligt kunne tilveiebringes, og jeg troer, at, selv om Loven gik igennem, vilde det dog blive en almindelig Clausul i Pantobligationerne, at Eiendommen skulde holdes forsikret i den almindelige Brandforsikring. Om nemlig de andre Forsikringsanstalter i sig selv end vare nok saa sikre, saa er der dog den store Fordeel ved det almindelige Brandforsikringselskab, at Pantecreditor ikke behøver at erkyndige sig om, hvorvidt Præmien er betalt eller ikke; det er Noget, hvorfor der er sørget ved de Forfrister, som indeholdes i Anordningen, og Pantecreditor veed saaledes, at ingen Udeblivelse med Præmien kan berøve ham sin Panteret i Assurancesummen. En saadan